Ασφαλώς και δεν πρέπει - Βίκυ Μοσχολιού

Η **Βίκυ Μοσχολιού** (17 Μαΐου 1943 – 16 Αυγούστου 2005) ήταν Ελληνίδα τραγουδίστρια.

Γεννήθηκε στο Μεταξουργείο (Αθήνα). Ξεκίνησε την καριέρα της το 1962 . Καθιερώθηκε το 1964 τραγουδώντας το «Χάθηκε το φεγγάρι» του Σταύρου Ξαρχάκου στην κινηματογραφική παραγωγή *«Λόλα»*.

Τον επόμενο χρόνο το τραγούδι της "Ένα αστέρι πέφτει - πέφτει" έγινε μεγάλη επιτυχία συνεχίζοντας σε συνεργασίες, μεταξύ άλλων, με το Γιώργο Ζαμπέτα, το Γιώργο Κατσαρό, τον Άκη Πάνου, τον Μίκη Θεοδωράκη, τον Σταύρο Ξαρχάκο, το Δήμο Μούτση, τον Βασίλη Τσιτσάνη, το Μίμη Πλέσσα, το Γιάννη Σπανό, τον Σταύρο Κουγιουμτζή, τον Τάκη Μουσαφίρη,τον Λάκη Παπαδόπουλο, τον Σπύρο Παπαβασιλείου, το Λουκιανό Κηλαηδόνη, τον Γιώργο Χατζηνάσιο, τον Απόστολο Καλδάρα, τον Γιάννη Μαρκόπουλο, τον Ζώρζ Μουστακί, τον Λαυρέντη Μαχαιρίτσα και τον Σταμάτη Κραουνάκη αλλά και με στιχουργούς όπως ο Μάνος Ελευθερίου, ο Λευτέρης Παπαδόπουλος, η Λίνα Νικολακοπούλου, ο Νίκος Γκάτσος, ο Δημήτρης Χριστοδούλου, ο Χαράλαμπος Βασιλειάδης.

Στα τραγούδια της που έγιναν επιτυχίες συγκαταλέγονται τα: «Πάει, πάει», «Αλήτη», «Έτσι είν'η ζωή», « Τα Ξημερώματα», « Δεν ξέρω πόσο σ'αγαπώ» , «Θα κλείσω τα μάτια», « Δεν κλαίω για τώρα», «Ναύτης βγήκε στη στεριά», «Τα δειλινά», «Οι μετανάστες», «Άνθρωποι μονάχοι». Δύο επιτυχίες της ονοματοδότησαν νυκτερινά κέντρα της Αθήνας, τα «Δειλινά» και τα «Ξημερώματα».

Η φωνή της Μοσχολιού αποτελούσε και αποτελεί μία από τις χαρακτηριστικότερες γυναικείες ελληνικές φωνές της σύγχρονης ελληνικής μουσικής. Χαρακτηρίστηκε ως μια φωνή "δωρική", δηλαδή μια φωνή βαθιά ελληνική, "ντόμπρα", με μεγάλες φυσικές ικανότητες. Αυτός ήταν άλλωστε ο λόγος για τον οποίο πολλοί την χαρακτήρισαν ως "ο θηλυκός Μπιθικώτσης". Όμως, όπως κάθε μεγάλος καλλιτέχνης, η Μοσχολιού επιβλήθηκε καλλιτεχνικά λόγω της ατέρμονης μοναδικότητας των ερμηνειών της, μια μοναδικότητα που έκανε συνθέτες όπως ο Μίκης Θεοδωράκης να χαρακτηρίσουν την φωνή της "ογκόλιθο". Υπηρέτησε πιστά τον λαϊκό και έντεχνο χώρο, τραγουδώντας ταυτόχρονα κομμάτια διαφορετικής αισθητικής, αποδεικνύοντας πως ήταν καλλιτέχνιδα ολικού περιεχομένου.

Πιο συγκεκριμένα η Μοσχολιού ως τύπος τραγουδίστριας ήταν alto-mezzo, δηλαδή η βαρύτερη γυναικεία φωνή, σαφέστατα στην λαϊκή εκδοχή της. Κατείχε μεγάλη έκταση φωνής, βαριά ηχητικότητα και φυσικά μια μελαγχολική βραχνή χροιά η οποία αποτέλεσε το σήμα κατατεθέν της, καθώς είναι αδύνατο για τους ακροατές να μην καταλάβουν ποια τραγουδάει από την πρώτη κιόλας λέξη. Στις ικανότητες της φωνής της συγκαταλέγονται επίσης το ισχυρό "συρτό" vibrato της, που δραματοποιούσε τις ερμηνείες της κι οδηγούσε σε μια μοναδική επιβολή της φωνητικής δύναμης, τα εκπληκτικά της γυρίσματα, τα οποία της έδιναν την ικανότητα να ερμηνεύει με ευκολία δημοτικά τραγούδια ή τραγούδια με jazz-blues επιρροές. Βασικότερο στοιχείο όλων αναμφισβήτητα στο φυσικό μουσικό της όργανο ήταν η ασυνήθιστη δύναμη και ο ενστικτώδης συναισθηματισμός. Η δύναμη της φωνής της Μοσχολιού ήταν αξεπέραστη και σε συνδυασμό με την μπάσα φωνή της, η ερμηνεύτρια μπορούσε ξεκάθαρα να ακούγεται ισχυρότερα από ότι μια soprano σε έναν χώρο.

Χαρακτηριστικό αυτού του φωνητικού χαρακτηριστικού της, είναι η ερμηνεία της στο τραγούδι "Αλήτης", στον οποίο η Μοσχολιού, όποτε το τραγουδούσε ζωντανά, κατέβαζε το μικρόφωνο, χαμήλωνε την ορχήστρα και γέμιζε τον χώρο με την επιβλητική φωνή της. Ο συναισθηματισμός ήταν η δεύτερη μεγάλη κινητήρια δύναμη του οργάνου της. Με την ξεκάθαρη άρθρωση των λέξεων, συμφώνων και φωνηέντων μαζί, η ερμηνεύτρια κατάφερνε να δραματοποιεί και να αγγίζει ψυχικά, γνωρίζοντας και μη το τι εξιστορεί-ερμηνεύει. Αυτό ήταν και είναι βασικό γνώρισμα του ερμηνευτικού-υποκριτικού ταλέντου της.

Η πληρότητα της σπουδαιότητας της φωνής της σημαδεύονταν από την πρωτοφανή ερμηνεία της. Ο ζωγράφος Γιάννης Τσαρούχης την χαρακτήρισε ως "Κοτοπούλη του ελληνικού τραγουδιού", διακρίνοντας έτσι την βαθιά θεατρικότητα και υποκριτική ευελιξία την οποία κατείχε η τραγουδίστρια. Ήταν μια πραγματική ερμηνεύτρια, γεμάτη κύρος επί σκηνής, πολύ παραπάνω από τραγουδίστρια, μια φωνή που επανέφερε την αίσθηση του αρχαιοελληνικού δράματος μέσω της έκφρασης του καημού και της χαράς των Ελλήνων του σήμερα.

;

Την ίδια μέρα, 18 χρόνια αργότερα στην Ιρλανδία γεννιέται η **Ένια** ή **Enya** (*Eithne Pádraigín Ní Bhraonáin*, 17 Μαΐου 1961) τραγουδίστρια, συνθέτης και στιχουργός.

Γεννήθηκε στο Gaoth Dobhair της κομητείας Ντόνεγκαλ. Ξεκίνησε τη μουσική σταδιοδρομία της το 1980, με το συγκρότημα κέλτικης φολκ μουσικής Clannad, πριν αποχωρήσει για να ακολουθήσει σόλο καριέρα. Διεθνή επιτυχία γνώρισε με το άλμπουμ *Watermark* που κυκλοφόρησε το 1988 και από το οποίο ξεχώρισε το τραγούδι *Orinoco Flow*. Έκτοτε η μουσική της καριέρα απογειώθηκε, κατορθώνοντας συνολικές πωλήσεις 80 εκατομμυρίων αντιτύπων παγκοσμίως.

Τα κομμάτια May it be και Aniron αποτέλεσαν soundtrack της πολυβραβευμένης κινηματογραφικής υπερπαραγωγής Ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών και το πρώτο της χάρισε μια υποψηφιότητα για Όσκαρ καλύτερης μουσικής σε ταινία αλλά και μια υποφιότητα στις Χρυσές Σφαίρες.

Το 2001 κέρδισε το βραβείο της πιο εμπορικής τραγουδίστριας στα World Music Awards λόγω της παγκόσμιας επιτυχίας του δίσκου της A Day Without Rain, που περιείχε τη διεθνή επιτυχία Only time. Συνολικά, έχει βραβευτεί με 7 World Music Awards, 4 Βραβεία Γκράμι, 4 Βραβεία BRIT και 1 βραβείο Ivon Novello.

Έγινε γνωστή για τον ξεχωριστό ήχο της, ο οποίος χαρακτηρίστηκε από τη στρωματοποίηση των φωνών, τις φολκ μελωδίες και τις αιθέριες αντηχήσεις. Εξαιτίας της ανάμειξης στοιχείων new age, εκκλησιαστικής, φολκ, κέλτικης και κλασσικής μουσικής με τον ήχο του συνθεσάιζερ, η μουσική της θεωρήθηκε πρωτοποριακή. Έχει τραγουδήσει σε 10 γλώσσες και θεωρείται η πιο επιτυχημένη solo καλλιτέχνης της Ιρλανδίας και δεύτερη στο γενικό κατάλογο, πίσω από το συγκρότημα των U2.

Το σημερινό εξώφυλλο είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα εξώφυλλου που

είναι έργο τέχνης. Η Enya ξεχωρίζει τόσο για τον ξεχωριστό ήχο της, όσο και για την υψηλή αισθητική των βίντεοκλιπ και των εξώφυλλων των δίσκων της. Από τα πολλά ωραία εξώφυλλά της διαλέξαμε το "The Very Best Of Enya". Η Enya φαίνεται σαν ένα ανθισμένο λουλούδι, μέσα στο κόκκινο φόρεμά της. Πολύ ευρηματικό να πλαισιώσει τα καλύτερα τραγούδια της «ανθισμένη» ή αλλιώς στην καλύτερη εκδοχή της!

[1]

By Despina

[2]

Σύνδεσμοι
[1] https://drive.google.com/file/d/1tJ8K7AFR1yVDQiY0J43dqOkRQ3czOH4Y/view?usp=sharing [2] https://drive.google.com/file/d/1ZCcLhUXmF_Qy4GYmrwxV1qtq64ki8XyP/view?usp=sharing